

fatte mig meget kort. Disse smaa Endringer, der er Tale om, mener jeg, ere Kjærnen i hele Sagen. Den ene Paragraf veier lige saa meget som alle de andre tilammen. Naar den sidste ærede Taler antog, at jeg skulde have ment, at man sikkert kunde skaffe Bæstet om, hvem Faderen er, saa har jeg naturligvis aldrig sagt en saadan Dumhed, men ligesom vi efter den nuværende Lovgivning i Reglen gjøre os al Flid med Hensyn til Børn, der ere fødte udenfor Ægteskab, for at faae at vide, hvem Faderen er, saaledes skulle vi ogsaa gjøre os al Flid for at faae den mere fornemme Fader frem, der ikke kan være sin Gjerning bekendt, og ikke i Livet vil tage Følgerne overfor Barnet, men vil stulke sig derfra som en rig udybt Lustepeter. Saa siger man, Moderen skal ikke gjøre Ed, thi vi have falske Eder nok fra utugtige Mandfolk. Men naar man vil nægte Kvinden det, saa er det ikke, fordi man ikke vil tage Sløret fra hende. Nei, Manden skal have den Forrettighed at lyve ved Eden. Den Ret maa hun ikke have, og saa lader man saa gudsfrygtig, og siger, at man vil holde sin Haand over den Svage. Net, lad os blive fri for Hykleri, lad os sige rent ud: Manden har en Ret efter den nuværende utugtige Lovgivning, som Kvinden ikke har. Hvorfor maa Kvinden ikke have den samme Ret? Hvad kan det ærede Medlem have imod, at hun faar den samme Ret i den utugtige Lovgivning, som Manden nu har. Det er ingenlunde min Mening at ville fremme falske Eder, det tror Ingen om mig, men naar vi give Manden Ret til at stulke sig derfra ved en Ed, hvorfor saa ikke give Kvinden den samme Ret. Lad os saa hellere stryge Eden paa begge Sider, da gaar det lige op.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Kredss har Ordet for en kort Bemærkning.

G. F. Larsen: Det er mig maaste ikke muligt at berigtige den sidste ærede Talers Misforstaaelse, men jeg skal dog ganske kort forsøge derpaa. Det falder ganske af sig selv, at han ikke har ment, at Kvinder skulle have en lignende Ret som Manden til at stulke sig fra, thi hun kan ikke stulke sig fra at være Moderen. Derimod har hun efter den gjældende Lov en meget væsentlig Ret, Retten til at udlægge en Barnefader, og derved nøder hun ham til ved sin Ed at fralægge sig det. Det er en meget stor og tilstræffelig Begunstigelse,

der derved er ydet Kvinden. Jeg tror ikke, at der kan blive Tale om, at hun skulde, navnlig ved det Forslag, som jeg har antydet at kunne gaa ind paa, blive ugunstigere stillet end Manden. Ivertimod, hun er ham betydelig overlegen ved at kunne tvinge ham til at aflægge Ed.

Tang: Maa jeg gjøre en kort Bemærkning?

Formanden (Høgsbro): Under Forsætning af Thingets Samtykke giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Tang: Det skal blive ganske kort. Jeg vil blot bemærke overfor den ærede sidste Taler, hvad en Dame har sagt. Hun har sagt: Man ser nok, naar man ser paa Bestemmelserne om den nuværende lovbærnede Usædelighed, at det er Mænd, der have skrevet dem og ikke Kvinder.

G. F. Larsen: Maa jeg gjøre en lille Bemærkning?

Formanden (Høgsbro): Under Forsætning af Thingets Samtykke har det ærede Medlem Ordet.

G. F. Larsen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, har dog vistnok hørt her i Thinget, at jeg ikke er nogen Ven af den lovbærnede Usædelighed. (Tang: Ja, det er sandt.)

Da ikke Flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

N. Sørensen: Jeg foreslaar Sagen henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af N. Sørensen.

Formanden (Høgsbro): Jeg vil, uagtet den fremrykkede Tid, forsøge, om det ikke er muligt endnu i dette Møde at fuldende Dagsordenen.